
SPIS TREŚCI

Od tłumacza	XI
Nota edytorska	XIV

BADANIA LOGICZNE

Tom II

BADANIA DOTYCZĄCE FENOMENOLOGII I TEORII POZNANIA

Część II

Słowo wstępne	3
-------------------------	---

VI. ELEMENTY FENOMENOLOGICZNEGO ROZJAŚNIENIA POZNANIA

Wprowadzenie	9
------------------------	---

Dział pierwszy

INTENCJE I WYPEŁNIENIA OBIEKTYWIZUJĄCE.

POZNANIE JAKO SYNTEZA WYPEŁNIENIA I JEGO SZCZEBLE

Rozdział pierwszy. Intencja znaczeniowa i wypełnienie znaczenia	17
§ 1. Czy wszystkie, czy tylko niektóre gatunki aktów mogą pełnić funkcję nośników znaczenia	17
§ 2. Wyrażalność wszystkich aktów nie jest tu decydująca. Dwa znaczenia mówienia o wyrażaniu aktu	19
§ 3. Trzeci sens mówienia o wyrażeniu aktu. Sformułowanie naszego tematu	21
§ 4. Wyraz spostrzeżenia („sąd spostrzeżeniowy”). Jego znaczenie nie może tkwić w spostrzeżeniu, lecz w odrębnych aktach wyrażających	23
§ 5. Ciąg dalszy. Spostrzeżenie jako akt określający znaczenie, lecz nie zawierający znaczenia w sobie	26

§ 6. Statyczna jedność [zachodząca] między wyrażającą myślą i wyrażoną naocznością. Rozpoznawanie	33
§ 7. Rozpoznawanie jako charakter aktu a „ogólność słowa” . . .	36
§ 8. Dynamiczna jedność [zachodząca] między wyrażeniem a wyrażoną naocznością. Świadomość wypełnienia i świadomość identyczności	43
§ 9. Odmienny charakter intencji w jedności wypełnienia i poza nią	48
§ 10. Szersza klasa przeżyć wypełnienia. Przeżycia naoczne jako intencje domagające się wypełnienia	50
§ 11. Rozczarowanie i konflikt. Synteza odróżnienia	53
§ 12. Identyfikacja całkowita i częściowa oraz odróżnienie jako wspólne fenomenologiczne fundamenty predykatywnych i determinujących form wyrażen	55
 Rozdział drugi. Pośrednia charakterystyka intencji obiektywizujących i ich istotnych odmian poprzez różnice syntez wypełnienia . . .	62
§ 13. Synteza rozpoznania jako charakterystyczna dla aktów obiektywizujących forma wypełnienia. Przynależność aktów znaczenia do klasy aktów obiektywizujących	62
§ 14. Fenomenologiczna charakterystyka rozróżnienia intencji sygnitywnych i intuicyjnych przez swoje właściwości wypełnienia	67
a) Znak, obraz i samoprezentacja	67
b) Percepcyjny i imaginacyjny wygląd przedmiotu	70
§ 15. Intencje sygnitywne poza funkcją znaczenia	74
 Rozdział trzeci. Z fenomenologii szczebli poznania	79
§ 16. Sama tylko identyfikacja i wypełnienie	79
§ 17. Pytanie o stosunek [zachodzący] między wypełnieniem a unaocznieniem	83
§ 18. Szeregi szczebli wypełnień pośrednich. Pośrednie przedstawienia	85
§ 19. Różnica między przedstawieniami pośrednimi a przedstawieniami przedstawień	87
§ 20. Rzetelne unaocznienia w każdym wypełnieniu. Unaocznienie właściwe i niewłaściwe	89
§ 21. „Pełnia” przedstawienia	92
§ 22. Pełnia i „zawartość intuicyjna”	94
§ 23. Stosunki wagi intuicyjnej i sygnitywnej zawartości jednego i tego samego aktu. Czysta intuicja i czysta sygnifika-	

cja. Treść spostrzeżenia i treść obrazu, czyste spostrzeżenie i czysta imaginacja. Gradacja pełni	96
§ 24. Szeregi wzrostu wypełnienia	101
§ 25. Pełnia a materia intencjonalna	104
§ 26. Ciąg dalszy. Reprezentacja albo ujęcie. Materia jako sens ujęcia, forma ujęcia i ujęta treść. Różnicująca charakterystyka ujęcia intuicyjnego i sygnitywnego	109
§ 27. Reprezentacje jako konieczne podstawy przedstawieniowe we wszystkich aktach. Ostateczne rozjaśnienie mówienia o różnych sposobach odnoszenia się świadomości do przedmiotu . . .	113
§ 28. Istota intencjonalna i sens wypełniający. Istota poznawcza. Naoczność <i>in specie</i>	114
§ 29. Naoczności zupełne i zawierające luki. Dostosowane i obiektywnie zupełne unaocznienie. Esencja	116
Rozdział czwarty. Możliwość pogodzenia i niemożliwość pogodzenia	122
§ 30. Idealny podział znaczeń na możliwe (rzeczywiste) i niemożliwe (urojone)	122
§ 31. Możliwość zjednoczenia albo możliwość pogodzenia jako idealny stosunek w najszerszej sferze treści w ogóle. Możliwość zjednoczenia „pojęć” jako znaczeń	125
§ 32. Niemożliwość zjednoczenia (konflikt) treści w ogóle	128
§ 33. Jak także konflikt może fundować zjednoczenie. Względność mówienia o możliwości zjednoczenia i o konflikcie	130
§ 34. Kilka aksjomatów	133
§ 35. Niemożliwość zjednoczenia pojęć jako znaczeń	135
Rozdział piąty. Ideał adekwacji. Oczywistość i prawda	138
§ 36. Wprowadzenie	138
§ 37. Funkcja wypełnienia pełniona przez spostrzeżenie. Ideał ostatecznego wypełnienia	139
§ 38. Akty uznające w funkcji wypełnienia. Oczywistość w sensie luźnym i ścisłym	144
§ 39. Oczywistość i prawda	146
Dział drugi ZMYSŁOWOŚĆ I INTELEKT	
Rozdział szósty. Naoczności zmysłowe i kategoriałne	153
§ 40. Problem wypełnienia kategoriałnych form znaczeniowych i przewodnia myśl jego rozwiązania	153

§ 41. Ciąg dalszy. Poszerzenie sfery przykładów	158
§ 42. Różnica między zmysłowym materiałem a formą kategorialną w całej sferze aktów obiektywizujących	160
§ 43. Obiektywne korelaty form kategorialnych nie są momentami „realnymi”	163
§ 44. Źródło pojęcia bycia i pozostałych kategorii nie znajduje się w dziedzinie spostrzeżenia wewnętrznego	166
§ 45. Rozszerzenie pojęcia naoczności, zwłaszcza pojęć spostrze- żenia i imaginacji. Naoczność zmysłowa i kategorialna	169
§ 46. Fenomenologiczna analiza różnicy między spostrzeżeniem zmysłowym a kategorialnym	172
§ 47. Ciąg dalszy. Charakterystyka spostrzeżenia zmysłowego jako spostrzeżenia „prostego”	176
§ 48. Charakterystyka aktów kategorialnych jako aktów ufun- dowanych	181
§ 49. Dodatek o formowaniu nominalnym	186
§ 50. Formy zmysłowe w ujęciu kategorialnym, ale nie w funkcji nominalnej	190
§ 51. Kolektywy i dysjunktywy	190
§ 52. Ogólne przedmioty konstytuują się w ogólnych naocznoś- ciach	193
 Rozdział siódmy. Studium o reprezentacji kategorialnej	197
§ 53. Odwołanie do badań działu pierwszego	197
§ 54. Pytanie o reprezentanty form kategorialnych	199
§ 55. Argumenty za przyjęciem odrębnych reprezentantów katego- rialnych	202
§ 56. Ciąg dalszy. Psychiczna więź połączonych aktów i kategorial- na jedność odpowiednich obiektów	205
§ 57. Reprezentanty naoczności fundujących nie są bezpośrednio połączone przez reprezentanty formy syntetycznej	206
§ 58. Stosunek dwóch różnic: zmysł zewnętrzny i wewnętrzny oraz zmysł i kategoria	210
 Rozdział ósmy. Aprioryczne prawa myślenia właściwego i niewłaś- ciwego	216
§ 59. Komplikowanie prowadzące do coraz nowych form. Czysta teoria form możliwych naoczności	216

§ 60. Względna albo funkcjonalna różnica między materią i formą. Czyste i zabarwione przez zmysłowość akty intelektu. Pojęcia zmysłowe i kategorie	217
§ 61. Kategorialne formowanie nie jest realnym przekształcaniem przedmiotu	221
§ 62. Swoboda kategorialnego formowania danego materiału i jej ograniczenia: prawa czysto kategorialne (prawa myślenia „właściwego”)	223
§ 63. Nowe prawa obowiązywania aktów sygnitywnych i sygnitywnie zmaconych (prawa myślenia niewłaściwego)	229
§ 64. Prawa czysto logiczno-gramatyczne jako prawa każdego intelektu w ogóle, a nie tylko ludzkiego. Ich psychologiczne znaczenie i ich funkcja normatywna w odniesieniu do myślenia nieadekwatnego	234
§ 65. Niedorzeczny problem realnego znaczenia tego, co logiczne	238
§ 66. Wyodrębnienie najważniejszych różnic, które w zwykłym przeciwstawieniu „naoczności” i „myślenia” mieszają się ze sobą	241

Dział trzeci

ROZJAŚNIENIE WSTĘPNEGO PROBLEMU

Rozdział dziewiąty. Akty nieobiekttywizujące jako pozorne wypełnienia znaczeń	245
§ 67. Nie każdy akt znaczenia (<i>Bedeuten</i>) zawiera w sobie rozpoznanie	245
§ 68. Spór wokół interpretacji swoistych form gramatycznych wyrażających akty nieobiekttywizujące	248
§ 69. Argumenty za i przeciw ujęciu Arystotelesowskiemu	252
§ 70. Rozstrzygnięcie	261

Dodatek

SPOSTRZEŻENIE ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE.
FENOMENY FIZYCZNE I PSYCHICZNE

§ 1. Popularne i tradycyjne filozoficzne pojęcia spostrzeżenia zewnętrznego i wewnętrznego	267
§ 2. i 3. Teoriopoznawcze i psychologiczne motywy pogłębienia rozróżnienia tradycyjnego; ujęcie Brentana	269

§ 4. Krytyka. Spostrzeżenie zewnętrzne i wewnętrzne przy normalnym ujęciu tych pojęć mają ten sam charakter teoriopoznawczy; spostrzeżenie i apercepcja	277
§ 5. Ekwiwokacje terminu zjawisko	280
§ 6. Stąd pomieszanie nie mającego znaczenia teoriopoznawczego przeciwieństwa między spostrzeżeniem wewnętrznym i zewnętrznym z teoriopoznawczo fundamentalnym przeciwieństwem między spostrzeżeniem adekwatnym i nieadekwatnym	285
§ 7. O tym, że spór nie jest tylko sporem o słowa	290
§ 8. Pomylenie dwóch fundamentalnie różnych podziałów „fenomenów”. O tym, że treści „fizyczne” istnieją nie „jedynie fenomenalnie”, lecz „rzeczywiście”	293
Słowniczek terminologiczny	296
Skorowidz osób	300
Skorowidz pojęć	301